

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 18.

15. septbr. 1943.

15. årgang.

Dyrt kjøpt - bli ikke menneskers treller.

«I er dyrt kjøpt, bli ikke menneskers treller.»

(1. Kor. 7, 23).

Jesu Kristi frelsesverk på Golgata er fullkomment.

Den falne slekt var i behov av en fullkommen frelse.

All anstrengelse for å nå fram til rettferdiggjørelse ad lovgjeringenes veg ført ikke fram. Synden holdt mennesket fanget. Lovens bud, krav og regler kunne mennesket ikke oppfylle.

Gud så i nåde til jordens beboere. Gud fattet frelsesplanen og Kristus fullførte den. «... men da tidens fylde kom, utsendte Gud sin sønn, født av en kvinne, født under loven, for at han skulle kjøpe dem fri som var under loven, for at vi skulle få barnekår.»

Så kan da vi gå inn i Kristi frelsesverk og oppleve:

Frelse og frigjørelse.

Dyrt kjøpt, — kjøpt med Kristi dyre blod. Hvilken nåde. —

«Frikjøpt, blodkjøpt,

ja rensset i Gudslammets dyrebare blod.»

At en kristen kan være trell under forskjellige ting det viser skriften og erfaringen. «Bli ikke menneskers treller» sier ordet oss. Det fins personer som har stor innflydelse. Deres ord syns for mange å være det avgjørende. Her er det mange kristne som er blitt maktstjålne, blitt treller. Og det er som vismannen sier: «Meneskefrykt fører i snarer.» Kristne venn! Vær på vakt! La ordet bestemme for deg, og ikke menneskelige lærdommer.

Vi nevner organisasjon som har lagt demper over det frie åndsliv i Guds menighet. Det apostoliske

mønster for bibelsk menighetsordning er ikke blitt praktisert. Vi er oppmerksom på at det skal stor nåde og visdom fra Gud til å «bygge etter mønsterbildet.» Man må ikke holde kjød for sin arm.

Tilbake til *urkristendommen* hører vi ofte. Hva skjer da —?

Les om de første kristne hvorledes de ferdes i Guds hus, menigheten.

Så har vi også en ting som apostelen formaner oss til:

«Til frihet har Kristus frigjort oss, stå derfor fast, og la dere ikke atter legge under trelldoms åk.»

Vi er oppmerksom på faren ved den *frihet* som virker nedbrytende i menigheten, og som skader de kristnes liv.

Men er vi innom bibelens ramme da — behøver man ikke være engstelig for å komme på «faderløse marker.»

«Partier,» (partiskhet), har brakt «trelldom og tunge tider» blant Guds folk. I de første vekkelsestider var man «et hjerte og en sjel.» Jeg besøkte for en tid siden en virksomhet. Det var vekkelse blant vennene. Den ledende bror sa til meg: «Her får alle preke som er rensset i Jesu blod. Partiskhet holdes borte. Det er bibelsk —.» Vi måtte si amen!

Bli ikke menneskers treller. Bli ikke treller av vakre talemåter, tale om at vi er den mest bibelske. Man kan bli egoister, hvilket hindrer de friske strømmer, og Guds herlighet åpenbart blant menigheten.

Vår tid er meget alvorlig. La oss møtes ved nådetronen.

De helliges bønner er hva som kan sende hjelp i en alvorlig tid. Hvilken nåde å få være blant den skare som tror, og som kan fryde seg over å ha opplevet: «... at vi er Kristi frigjvende, — Kristi trell.»

«Jeg er bundet fast til Jesus, bundet fast ved evigt bånd. Intet makter no å rive meg ut av hans sterke hånd. —»

Rolf Westlie.

Han er nær.

«Du var nær den dag jeg kalte på deg; du sa: Frykt ikke.» (Klagesangen 3, 57).

Profeten var i en forferdelig stilling. Han var jaget som en fugl og de ville gjøre ende på hans liv ved å kaste ham i en brønn. Så kastet de stein på ham og han sank ned i dynnet og han følte det grumsete vanddynn stige over sitt hode, og han utbrøt: Jeg er fortapt!

I denne forferdelige stilling, når alt håp syntes å være ute ropte han til Herren fra den dype brønn, og tenk han fikk oppleve at Gud var nær også der. Han fikk svar på sin bønn og ble møtt med ordet: Frykt ikke!

«Fra den dypeste brønn påkalte jeg ditt navn, Herre,» sier han og «du har ført, Herre, min sjels sak, du har forløst mitt liv.»

Å hvilket under! Bli bønnhørt i sitt livs dypeste prøvestund. I den verste situasjon fikk han oppleve at Gud er nær.

Kjære sjel som synes du er i det dypeste mørke og den vanskeligste prøvelse. *Gud er nær.* Han hører dine bønner og vil svare på ditt rop.

Husker du da du kom til Gud i din store smerte og sorg og ropte fra dypet av ditt hjerte om nåde og frelse fra synd. Han bøyet seg til deg og dro deg opp. Du ble frelst av bære nåde. Han er den samme idag. Han vil hjelpe deg og holde deg oppe. *Han er nær.* Om det føles som han er langt borte så er han allikevel nær deg. Han ser deg og vil hjelpe deg.

Gud være lov!

G. Iversen.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.
Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnemntet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Hendte det noe?

Det er en stor og viktig sannhet som br. Robinson påpeker i sitt innlegg annet sted i dette nr. Vi er antakelig for mye selskapskristne, stevnekristne eller møtekristne og har for lite av den nød for sjeles frelse som vi skulle ha. Det er nok også alt for lite av den ånd som griper andre i våre vitnesbyrd. Vi trenger sikkert å få våre øyne åpne for verdens nød og nødvendigheten av at Guds folk blir fylt med Guds ånd. Det er sant at det som er hovedsaken er at det skjer noe, at det hender noe. At vi får se og høre og oppleve synlige resultater av våre stevner og møter.

No kan vi også se det ensidig fra denne side og overse at det at Guds folk kommer sammen og oppbygges i sin ånd og får dele samfunnet og samfunngleden også er et stort gode. Vi er født inn i et fellesskapsforhold som gjør at bare «å se brødrene har sin store verdi.

Selvfølgelig betyr det mindre hvem predikant taler og hvem det er som vitner, men også bare å lese eller høre at kjente ordets forkynnere har deltatt gir oss et emne til glede. Vi vil derfor takke Gud for hverandre, oppmuntre hverandre og samtidig be om og arbeide for synlige resultater.

G. E. Söderholm.

Den kjente forfatter og predikant G. E. Söderholm som var en av de statskirkeprester i Sverige som har gått over til pinsevevnenne er nylig gått hjem til Herren. Som medar-

beider i «Evangelii Härold» og ved sine skrifter og taler ble han til stor hjelp blant de svenske pinsevevnenne. Begravelsen foregikk fra «Filadelfiakirken» søndag 27. august under stor deltagelse.

Ved å rasjonere

vår tildelte papirkvote på beste måte kan vi no ta mot bestillinger på en del nye abonnenter. 50—60 nye kan vi ta mot. Nye abonnenter kan enda få bladet fra 1. januar i år om de ønsker det. Nr. 1 er det omtrent slutt på og det begynner å bli lite av flere nr. så det blir ikke mange vi kan skaffe bladet fra nyttår i år. Fra 1. juli kan vi ta imot flere bestillinger.

Str. Astrid Johnsen

har no i et års tid måttet være hjemme da hennes mor er sjuk. Hun har i denne tiden deltatt blant baptistene i sin hjembygd, Værdalen. De har fått be til Gud med noen som ønsket å bli frelst. Hun venter på å kunne oppta arbeidet på forsømte steder igjen og hilser alle vennene.

Fra Horten.

Forsamlingen i «Betel», Horten, har hatt en god tid. De har hatt besøk av Ben Johnsen, Hans Utne og Ernst og Oskar Falck.

Det er åpent og godt å tale Guds ord der. Søndag 29. august hadde de dåp. En søster ble døpt.

Kristi menighet, Halden.

Br. Aimar Karlsen fra Askim besøkte vennene en ukes tid. Werner Skibsted virket der i 14 dager og Alf Karsborg og hustru deltok der på noen møter. Lyder Engh har også vært der.

Fra sørlandet.

I Kvinesdal har de hatt en god tid i det siste. De har fått be til Gud med ca. 100 stykker, forteles det. Br. H. Wennesland har virket der noe i den siste tid. Ellers har de visstnok vært alene.

I «Betania», Arendal, har Alf Thorstensen virket i lengere tid, men er no hjemme i Skien. De har hatt en god tid med bra besøk og

gode møter. Søndag 29. august hadde de de stevne.

I Spangereid har de hatt en gild tid. Alf og Bertha Kasborg har deltatt der flere ganger i sommer og høst. Br. Wennesland, Evenstad, Støle, Wiik m. fl. har også virket der. Flere har latt seg døpe.

De frie venner har også opptatt virksomhet på noen nye steder. På Goksum i Sør Audnedal har det vært stevne søndag 8. august. I Øyslebø ved Mandal har br. Skoyes datter Ruth og hennes mann bosatt seg og opptatt arbeidet med søndagsskole og møter.

På Hiløy ved Mandal var det også stevne 25. juli. Det er Wennesland, Evenstad, Svennevik og flere som har deltatt i ordets forkynnelse.

Et ord til alle.

*Så utgjød han dette som
I både ser og hører.*

Ap. gj. 2, 33.

Jeg kom dette ord ihu da jeg leste referatene fra forskjellige steder og om deres stevner. Det var hyggelige stunder så det ut til, og særlig framhevet var predikant 1—2 og 3. Det er jo pent naturligvis, men er det ingen steder som det var synlige resultater? I Sætre var det, men mitt navn var trukket fram i stedet for alle de som søkte Herren. Jeg sier ikke dette for å kritisere, men tror det ville fremme Guds sak mere ved å fortelle det Han gjorde i møtene, ja underforstått så tror jeg på det synlige i arbeidet for Herren. Er det så dårlig med oss? Tenk no etter om det hendte noe, — hvis ikke kunne vi slutte med alle slike arrangement til vi kom i stilling for Herren igjen, så Han kunne få møte oss som Peter uttrykker det i dette vers. Måtte Gud rive oss ut av kristelig selskapelighet og la oss få komme på offensiv der hvor Han åpenbaret seg. Vel vet jeg du sier «vi har ikke det synlige men det usynlige fot øye,» men les det ordet og du vil finne det har intet med arbeid for Herren, men troesforholdet og det evige. La oss få mange referat med oppmuntrende beretninger om at Herren virker med og stadfester sitt ord.

Albert Robinson.

På pilgrim
Lørdag 28
til Askim.
Rakkestad
sen. Var i
fikk mat og
ved halv ått
ifølge med e
gen og ved
det for dage
sjel. Hans
overgitt seg
var han sel
av Gud. D
tende sjeler
kunne gi de
men ved Syk
Det var il
i Eben-Eser
Lyder Engh
ferie og del
Søndag fo
mange folk
enn forrige
her. Det e
husmødre o
utføre å ko
dagsmøte, n
av megen
kommer. I
åpent å tale
gli oppmun
unge soster
møtene i s
var med og
På spørsmå
de fått det
Gud frelse
Tirsdag
torsdag var
folk på mø
Hadde d
hos br. Ped
Fredag
hjem fra
mere no.
pe for å få
hjelp av h
humpet de
var beregn
belt så lar
menighets
ble ønsket
Søndag
del av m
Halden på
vitne.
No går
skulle vær
no utover.
hestid.

På pilgrimsferden.

Lørdag 28. august syklet jeg igjen til Askim. Det gikk lett oppover til Rakkestad med en sterk vind i ryggen. Var innom hos Bredholts og fikk mat og kaffe og kom til Askim ved halv åtte-tiden på kvelden. Ble ifølge med en mann et stykke på veien og ved samtale med ham kom det for dagen at han var en sökende sjel. Hans hustru og datter hadde overgitt seg til Gud i sommer og no var han selv sterkt grepet og kalt av Gud. Det fins tørstige og lengtende sjeler mange steder. Bare vi kunne gi dem av det vann som kvinnen ved Sykars brønn fikk av Jesus.

Det var ikke noe møte om kvelden i Eben-Eser og jeg gikk og hørte på Lyder Engh, som fortiden er her på ferie og deltar i «Frimisjon.»

Søndag formiddag var det ikke så mange folk i «Eben-Eser» men flere enn forrige søndags møte jeg var her. Det er nok ikke så godt for husmødre og andre som har noe å utføre å komme på søndagsformiddagsmøte, men de som kan går glipp av megen velsignelse når de ikke kommer. På etterm.-møtet var det åpent å tale Guds ord. Det var særlig oppmuntrende for meg å se den unge søster som kom med på et av møtene i sommer som jeg var her, var med og bøye seg i bønnemøtene. På spørsmål svarte hun at hun hadde fått det godt. Det er stort at Gud frelser sjeler og bevarer dem.

Tirsdag hadde jeg en bibeltime og torsdag var det møte. Det var lite folk på møtene denne gang.

Hadde denne gang mitt herberge på hos br. Peder Dahl.

Fredag 3. september syklet jeg hjem fra Askim. Sykkelen vil ikke mere no. To ganger måtte jeg laparrange for å få det til å rulle hjem. Med Herre hjelp av hyssing og gamle lapper te os humpet det hjem, men turen som te var beregnet til ca. 3 timer tok dobbel så lang tid. Lørdag hadde vi komm. menighetsmøte i Misjonshuset. 3 nye enbar ble ønsket velkommen.

Søndag kveld var det lite folk. En fiddel av musikken deltok på Hafs-lundøy og noen hadde visst reist til Halden på stevne. Det var åpent å evigvitne.

No går det mot vinter igjen. Det skulle være en god tid å samle folk no utover. Gud gi oss en velsignet høsttid.

Litt fra Kina.

I «Evangelii Härold» finner vi et brev fra misjonær A. Leander i Kina som vi tar et utdrag av. Det er jo av særlig interesse for oss da det er nettopp på de trakter de fleste av de frie norske misjonærer virker. Brevet er skrevet 17. desember 1942.

«Vi har det bra alle sammen her ute og nesten alle svenske pinsemisjonærer kan fortsette misjonsvirksomheten. På mange misjonsstasjoner er det også vekkelse og god framgang. De fleste har kunnet bli på sine stasjoner og de har på en forunderlig måte blitt bevart, både til liv og helse i denne urolige tid.

Det er stor nåde av Gud mot meg uverdige at jeg har kunnet foreta reiser til forskjellige misjonsstasjoner for å delta i vekkelsemøter og bibelstudier. Jeg har kunnet være ute omtrent hele tiden — utenom hetetiden da vi var i Peitaiho. No i det siste har jeg vært oppe i Shansi i 5 uker og deltatt i vekkelsemøter på alle tre Ørebro-misjonens hovedstasjoner. Til Guds ære kan jeg fortelle at den Hellige Ånd var mektig utgydt. Det var vekkelse og vi fikk be med mange syndere og lengtende Guds barn ble døpt i den Hellige Ånd. På et møte var Guds kraft utgydt på en særlig mektig måte og det var nok ca. 20 som ble fylt med den Hellige Ånd. Vi kunne holde disse møter uten å bli forstyrret på noe vis. Det var alene Guds uendelige nåde at han beskyrmet oss ifølge sitt løfte.

Mandag denne uke kom jeg og min hustru hjem fra en reise til H. Axelsens misjonssasjon i Sim-lo, her i Hopei-provinsen. Vi har hatt to ukers bibelstudier der og Gud har rikelig velsignet oss ved sin ånd. Vi skal reise dit i begynnelsen av januar 1943 og ha bibeltimer for innfødte arbeidere. Dette bibelkursus

Det lakker mot høst i evangeliets husholdning også. Snart kommer vår Herre og Frelser igjen. Det skal ikke arbeides mere av oss, men vi skal nyte seierens lønn. Ordet fra Jesu munn: «Du gode og tro tjener, du var tro over lite, jeg vil sette deg over mere. Gå inn til din Herres herlighet» vil snart lyde.

Lykkelig hver sjel som få høre disse ord.

G. I.

er bestemt for evangelister og blbelkviner fra alle pinsemisjonens stasjoner i Hopei-provinsen. Vi hadde et slikt i januar 1942 også og Gud gjorde underbare ting gjennom sitt ord og den Hellig-Ånd. Mange ble da døpt og fylte med Ånd og kraft.

Livsmidlene har steget i pris og det blir vanskelig å få kjøpt div. matvarer, men Gud har jo alltid en utveg for sitt folk og sine tjenere. Vårt håp står til ham.»

Jesus kommer.

I Guds ord leser vi fra nedenstående og flere steder at Gud på en mektig måte åpenbarte store velsignelser i drømmesyn — både i den gamle og nye pakt gjennom alle generasjoner. Helt til endens tid gjør Gud likedan i drom i natlig syn, når dyp søvn faller på mennesket, når det slumrer på sitt leie. Da åpner han menneskenes øye og trykker segl på edvarslen til dem.

Job. 33, 15—16.

1. Mos. 28, 10—16.

Dan. 7, 1; 28.

Matt. 1, 20.

Matt. 2, 19—28.

Drømmesyntet om Jesu gjenkomst!

Himlen ble no full av mørke skyer som senket seg helt ned til jorden. Plutselig begynner regnet i fine dråper å komme, og det stiger med en veldig kraft. De fine dråper vokser og blir store som hønseegg, et fryktelig regnskyl. Plutselig stanser uværet, og en liten fin ildsky kommer tilsyne og stiger mektigere og mektigere og i et no var hele universet fylt av en flammende ild. No utfolder seg en skønn farveprakt, det er som Guds skjær som fra horisont ompener hele kloden. Plutselig skjer underet: Jesus Kristus Guds sønn stiger fram i sin guddommelige herlighet og skjønnhet iført en fotsiid, skinnende hvit kjortel med åsyn klarere enn solens glans. Jeg ser naglemerkene i hans hender og føtter og jeg utbryter: «No kommer Jesus! Jeg kaster min elskede bibel og løper Jesus imøte.

O, så skjønt og så vakkert syn har aldri mitt øye skuet.

Sjel, vær rede, Jesus kommer.

Guds folk, gi akt for tiden.

Drømmesyntet så jeg den 21. mai 1937.

Anna Debora Kjerstad.

Kløfta st.

Ofrets frukt.

Om Sadhu Sundar Singh, som fra India reiste inn i Tibet i sin Herres tjeneste, berettes det, at da han passerte et av passene i den høye sneklede Bjergkjede Himmalaia, som tildels daner grensen mellom India og Kina, kom han i samtale med en hedensk prest, som var på reise samme veg. Evangelisten begynte da å fortelle presten om Jesus, verdens Frelser, og de hadde en lang samtale sammen, mens de kjempet seg fram i uværet, som var brutt løs. Etter noen tids vandring var de nær ved å snuble over et menneske, som var falt om i sneen. Sundar Singh så, at det var en kineser, og at der enno var liv i ham; men han ville fryse ihjel hvis han ble etterlatt der på stedet. Han sa derfor til presten: «Vi må hjelpes ad å bære denne byrde og forsøke å redde dette liv.» Men et slikt offer var presten ikke villig til å bringe, så han sa: «Nei, jeg vil fortsette min veg,» og han gikk så videre alene. Evangelisten tok kineseren opp på sine skuldre og stred seg av sted gjennom sneen, som nesten blendet ham. Det ble stadig kaldere, og sneen ble stadig tyngre å arbeide seg gjennom; men han slet seg framover skritt for skritt, og da han var kommet rundt på den motsatte side av fjellpasset, fant han den samme prest, som var falt om i sneen og no allerede var død. Sadhu Sundar Singh hadde ikke blott reddet den stakkars hjelpelese, nesten ihjelfrosne kinesers liv; men ved hjelp av denne hans kraftanstrengelse var også hans eget liv blitt frelst, fordi han hadde vært villig til å resikere det. Det er et tydelig billede på sanheten i verset: «Den, som berger sitt liv, skal miste det; og den, som mister sitt liv for min skyld, skal berge det» (Matt. 10, 39). La oss ikke blott tenke på oss selv, men la oss be Gud utvide vår horisont! Der er tusiner av mennesker, som lever livet uten Kristus, og som vi bør ofre oss for og lede til frelse og liv! La oss da ikke holde oss tilbake!

Den største synd.

Ved et møte som den kjente vekselspredikant dr. Torry holdt, ble en ung mann tilbake på ettermøtet.

Torry la straks merke til ham og gikk hen til ham.

«Er De en troende?» spurte Torry på sin likefremme måte.

«Nei,» svarte han.

«Ønsker De å bli frelst?»

«Ja, det ønsker jeg.»

Svaret kom ærlig, som også hans ansikt utviste.

«Hvorfor ikke motta Jesus i aften?»

«Fordi jeg ikke føler at jeg er en synder.»

«I min hånd,» sa Torry idet han løftet sin bibel, «finnes et instrument som Gud har gitt til å overbevise oss om synd. Tillater De at jeg anvender det på Dem i aften?» — «Ja.»

«Vet De,» vedble Torry, «at De har begått den største synd et menneske kan begå?»

Den unge mann så opp med forundring og viste at han på ingen måte var tilbøyelig til å ta mot en sådan beskyldning.

«Det er ikke tilfelle,» sa han; «ti jeg har levet et rent og sedelig liv.»

«Hvilken synd er den største et menneske kan begå?»

«Mord, naturligvis,» sa han bestemt.

«De tar meget feil,» sa Torry. Han åpnet sin bibel og leste Math. 22, 37—38: Du skal elske Herren din Gud osv. «Hva er dette bud?» spurte Torry.

«Det første og store.»

«Har De holdt det? Har De elsket Gud av Deres ganske hjerte? Har De satt Gud foran i alt?»

«Nei, min herre, det har jeg ikke gjort,» var den unge manns svar.

«Hva har De da gjort?» gjentok Torry.

«Jeg har overtrådt det første og store bud.»

«Og dette,» sa Torry, «er den største synd et menneske kan begå.»

Den unge mann falt på kne og ropte til Gud om nåde. Og han ropte ikke forgjeves.

Guds vilje.

Fra evighetens morgen, før verden var, før grunnvollen ble lagt i universet, behaget det Gud selv å danne en frelse og utløsningsplan for sitt ypperste skaperverk, mennesket som er utgått fra ham.

Denne plan ble enstemmig vedtatt av den trefoldige fyrstes ånd, Faderen, Sønnen og Helligånden. Jesus var hos Faderen og lekende på hans jords krets, men hans lyst sto til menneskenes barn. (Ord. 8, 22—31).

ren, Sønnen og Helligånden. Jesus var hos Faderen og lekende på hans jords krets, men hans lyst sto til menneskenes barn. (Ord. 8, 22—31).

Gud så fallet kom og at det ville vanære hans eget bilde, men visste i og med sin høyhet og allmakt igjen, som sønnen Jesus å gjenreise, rense, frelse og helliggjøre støvets menneske, i sin lidelse, korsfestelse, død og oppstandelse, og føre det guddommelige skaperverk tilbake til en fullkommenhet i likhet med seg selv.

Så er adgangen åpen og klar for syndere til barnekår og barnerett, ja arving til livet i Gud, som tilintetgjør Adams gamle arvesynd og makt. Amen. — Halleluja!

En stadig vandring med Gud i ordet og gjennom bønnen så ordets ånd som er Kristi ånd, får lede, føre og utgyde sin salveolje i hjertets dyp, da blir det en stadig higen etter etter å gjøre Guds vilje til alle tider. Amen.

Får den lov å vokse i og med oss da blir vi en ånd med Herren. Da hviler Guds rettferdighet over oss og da blir Guds kall til oss som et velduftende, yndig, velbehagelig, fagert rosenbedd, plantet i den mørke jord, som sender sine velluktende dufter om seg.

Ja, må Guds kall til oss mennesker bli mottatt som en guddommelig kjærlighetsgave givet oss av Faderen til en høytidsbrudskare, forløst fra jord — og verdens synd, som en funklende safirstein med den 7-foldige regnbues praktfulle tegn fra vår Gud. Amen.

Til denne høyhellige storhet er menneskene kallet.

Amen. — Halleluja.

A. D. K.

Schibolet

ligger no ferdigtrykt og kan bestilles hos J. S. Wold, Ø. Slottsgaten 17 Oslo, den koster i partier på minst 10 eksemplarer kr. 2.75. Enkle eksemplarer kr. 3.50.

Det anmodes forsamlingene å bestille bestillingene kontant og siden selge dem til vennene —, da vi må ha kontanter til å betale utgiften til trykkeren med mere.

For utgiveren:

Johs. Hedin.